

Список використаних джерел:

1. Методика дослідження дій особового складу органів управління та пожежно-рятувальних підрозділів під час проведення пожежно-технічної експертизи, яка розроблена Харківським НДІСЕ Міністерства юстиції України. Реєстраційний код 10.8.34.

2. Порядок організації внутрішньої, гарнізонної та караульної служб в органах управління і підрозділах Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту Державної служби України з надзвичайних ситуацій, затверджений наказом МВС від 07.10.2014 № 1032, зареєстрований в Мін'юсті 04.12.2014 за № 1563/26340.

3. Статуту дій органів управління та підрозділів Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту під час гасіння пожеж, затверджений наказом МВС від 26.04.2018 № 340, зареєстрованим в Мін'юсті 10.07.2018 за № 801/32253.

4. Кодекс цивільного захисту України.

Ткаченко Д.Р.

курсант,

Науковий керівник: Кисельов А.О.

кандидат юридичних наук, доцент, майор поліції,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ

Особливо важливе місце в кримінальному процесі під час здійснення його стадій відіграє саме джерело інформації, від якого залежить надійність, правдивість та її достовірність. Кримінальний аналіз характеризується як специфічний вид інформаційно-аналітичної діяльності, що полягає в ідентифікації та якомога більш точному визначенні внутрішніх зв'язків між інформацією, яка стосується кримінального правопорушення, і будь-якими іншими даними, що були отримані з різних джерел, їх використанням в інтересах ведення оперативно-розшукової та слідчої діяльності, їх аналітичної підтримки [1, с. 82].

Джерела інформації – це встановлені законом бази та банки даних із широким типом представництва, які використовуються у практиці, діяльності державних організацій, при здійсненні ними своєї діяльності, при передачі особистої інформації. Такі джерела можуть поділятися на відкриті та закриті. Джерелами інформації щодо проведення кримінального аналізу можуть виступати інформація, яка отримана в процесі оперативно-службової діяльності поліції, засобів масової інформації, у тому числі мережі Інтернет, з інших джерел, а також результати стратегічного кримінального аналізу та власні аналітичні напрацювання.

Згідно із положеннями статті 25 Закону України «Про Національну поліцію», поліція має право здійснювати інформаційно-аналітичну діяльність в рамках якої також здійснює інформаційно-пошукову та інформаційно-аналітичну роботу [2]. Під час здійснення кримінального аналізу відбувається забезпечення цілеспрямованого пошуку, виявлення, фіксація, вилучення, упорядкування, аналізу та оцінки кримінальної інформації, її представлення, передача та реалізація.

Звертаючись до досліджень Зайця О.М., простежується розкриття стратегічного та оперативного кримінального аналізу, де джерелом інформації можуть бути бази даних, матеріали досудових розслідувань, у тому числі протоколи допитів свідків і підозрюваних, матеріали оперативно-розшукових справ, звіти інших органів, повідомлення ЗМІ тощо.

Автор також наголошує на тому, що мета збирання та аналізу інформації характеризується створенням та перевіркою гіпотез та висновків щодо минулих, теперішніх й майбутніх протиправних дій, включаючи опис структури та сфери діяльності кримінально-протиправних груп та передачу керівному складові чіткої інформації, яка безпосередньо належать до оперативно-розшукових заходів та слідчих (розшукових) дій [3].

Отже, до джерел інформації під час кримінального аналізу можна віднести будь-які матеріали, які були отримані в результаті проведення оперативно-службової діяльності поліції, а також знаходяться у відкритому вигляді в засобах масової інформації, у тому числі мережі Інтернет, в інших джерелах, а також результати

стратегічного кримінального аналізу та власні аналітичні напрацювання.

Список використаних джерел:

1. Власюк О.В. Роль і місце кримінального аналізу у розкритті та розслідуванні злочинів на державному кордоні України. *Матеріали постійно діючого науково-практичного семінару*. Харків : Інститут підготовки юрид. кадрів для СБУ Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого, 2011. Вип. 3. Ч. 1. С. 82–85.

2. Закон України «Про Національну поліцію» 02.07.2015 № 580-VIII, дата редакції від 17.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 22.03.2021).

3. Заєць О.М. Інститут аналітичного супроводження досудового розслідування кримінального провадження в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 4. С. 17–25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2016_4_4

Філатова-Степанова В.І.

*судовий експерт сектору трасологічних досліджень,
Закарпатський науково-дослідний
експертно-криміналістичний центр МВС*

ЗНАЧИМІСТЬ СЛІДІВ У КРИМІНАЛІСТИЦІ

Будь-який злочин супроводжується певними змінами у навколишньому середовищі. Саме такі зміни і є слідами злочину. Слід являє собою відображення злочинних дій, окремих елементів злочинного акту. У широкому розумінні слід утворюється в результаті механічної контактної взаємодії двох об'єктів. Один з них утворює слід і називається слідоутворюючим. Об'єкт, на якому утворюються сліди, – це слідосприймаючий об'єкт, або слідосприймаюча поверхня. Ділянки поверхні слідоутворюючого та слідосприймаючого об'єктів, якими вони доторкалися під час утворення сліду, називаються контактними поверхнями.

Історично використання слідів з метою розкриття злочинів відомо з давніх часів (особливо це стосується держав Стародавнього Сходу: